

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se primescu
in tóte dílele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu trilu-
niú 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluniú 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte síodieniele síbanii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de
linia, sí 30 cr. tacse timbrale.

Cumu canta romanulu

in
dílele de acumu? *)

Bate Dómne venturi grele
Sí ne scapa de belele.
Bate Dómne sí trasnesce,
Pre cei ce tíer'a robesce! . . .
Dómne ai mila de noi
Sí ne scapa de ciocoi.
Seraci'a ne ríjnesce,
Cà-ci ciocoiulu ne róbesce
Sí ne 'njuga ca pre boi,
Sugendu sangele d'in noi! . . .
Copilasii 'n intristare
Plangendu ni ceru de mancare! . .

* * *

D'oiu vedè sí d'oiu vedè,
Am sà juru pe legea mea,
Sà nu-mi lasu neresbunata
Neci o lifta necurata,
Sà li-aretu, cà tíer'a mea
Póte inca a luptá
Pr'in colniculu fiorosu
Sí pr'in crangulu celu stufosu! . . .
Sà me imbracu mare a-poi
Totu cu pele de ciocoi,
Fà-me, Dómne-unu zmeuletiu,
Sà sboru peste Oltuletiu. . . .

* * *

Curge Oltulu cu turbare
Sí am doru de resbunare,

Tíer'a típa, se gelesce,
Cà-ci ciocoiulu o casnesce. . . .
Aoleo, cà nu te-oiu prinde,
Ca p'o vaca te-asíu intinde! . . .
Ce nu esí in calea mea? . . .
Cà-ti spuiu, Dieu, pe legea mea,
Fore pele te-asíu lasá.
Aoleo, lifte spurcate,
Am sà moru plinu de pecate,
Nestirpindu-ve pre tóte! . . .

* * *

Sórele arde, pírlisce,
Flórea tieriei vescediesce,
Romanasiulu amutiesce! . . .
Vino 'n codru la lumina,
Sà te vedu de esci jovina. . . .
Fugi, cà esci paganu spurcatu,
Sí me bagi, Dieu, in pecatu.

* * *

Bate ventulu víjeiesce,
Frundi'a nóua cresce, cresce.
Bate ventulu érb'a 'ntiude,
Calulu sare, se aprinde,
Iataganulu se 'nvertesce,
Pr'entre cópse se opresce,
Fugu strainii 'n fug'a mare,
Duca-e ventulu unde-arú vrea;
Er' eu sà strigu susu sí tare:
Sà traiésca tíer'a mea! . . .

(Dupa Ghimpele.)

Corbea.

*) Adeca celu de peste Carpati, cà la noi canta sí mai altu-cumu.
G. S.

Cumu s'ar alege metropolitii.....

Sén

Vediut'a de pocaintia a unui deputatu providentialu la o Dragutia.

Deputatulu providentialu: (intrandu cu smerenia și facendu pólone) Cu plecatiune, Ilustritatea Vóstra! (la o parte) Ah! mi-pare, cà l'am aflatu in laune bune. . . .

Draguti'a: (mirandu-se, gangavindu și venindu in confusiune) A! draguti'a Matala . . . est'a sluginic'a . . . est'a slug'a, slug'a Magnificentiei Tale! (pentru sine) Óre ce vrea vulpea acést'a la mine?

Deputatulu providentialu: Am venitu la Ilustritatea Vóstra, ca la celu mai betranu și celu mai mare pastoriu, sà me pocaiescu; am venitu, sà me descarci și sà me deslegi de multele pecate ce am facutu! (la o parte) Sà-mi facu *capitalu* d'in neintielegerea altor'a, sà imbetu lumea cu apa rece și sà me cotrosescu de tine. . . . .

Draguti'a: A! Magnificenti'a Ta esci infalibilu și necumu sà ai pecate, dér', pr'in meritele ce ai castigatu facié de sant'a nóstra baserica, de ai și avè vr'unu pecatutu, acel'a inomisse ar trebui sà ti-se ierte, nu numai Magnificentiei Tale, ci și urmatoriloru Providentialității Vóstre pana la a siepte vitia poroditia! (pentru sine) Sub talp'a iadului vei ajunge, afurisita capra retacita!

Deputatulu providentialu: (aruncandu-se in genunchi și sarutandu pólele fteferendei Dragutiei.) Am pecatuitu inaintea Ta, Dómne, érta-me, cà nu sum vrednicu, sà me numeri intre sluginicile Tale! (la o parte) Ah! sà potu pune raculu pe elu, tóta lumea (habauca) me va tienè de omu cu influintia. . . . .

Draguti'a: (radicandu-lu și pupandulu in virfulu nasului, striga cu glasu maro) Vértolo-mài! Vértolo-mài! du-te iute și junghiatu tiapulu celu mare, cà-ci adi este d'ia bucurieloru! (pentru sine) Cu-o cógia dóra éra-i voiu poté astupá gur'a!

Vértolo-mài: (intrandu posomoritu) Dómne! da ce va sà insemne ast'a? Eu am fostu totu cu tine și am implinitu totu ce *am voitu* . . . vream sà dicu . . . ce ai voitu, și pentru mine nu ai jertfitu neci macaru unu puiu de mítu!

Draguti'a: (intrerumpendu-lu) Vértolo-mài! Vértolo-mài! nu scii tu esemplulu d'in sant'a scriptura, cà pastoriulu a lasatu cele 99 de oi și a mersu dupa o albina perduta. . . . Mergi și-ti implinesce slugi-b'a! (Vértolo-mài ese) ér' Tu fiule, vino langa mine și spune-mi pe sufletulu teu, *numai* pentru acea ai venitu la mine? (pentru sine) Omulu dracului me face curiosu. . . . .

Deputatulu providentialu: (insufletitu)

Dómne! punu man'a la peptu,
 Și me juru, sà-ti spunu cu dreptu,
 Cà de candu sum deputatu,
 Am facutu mare pecatu,
 Cà pré multu te-am atacatu. . .
 Cu-o albina te-am muscatu. . . .
 Dér' a-cumu m'am pocaitu. . . .
 Me ciulescu, cà-am auditu. . . . .

Cà unii au otaritu :

Tu sà fii metropolitu! (la o parte) Alu meu esci!

Draguti'a (sarindu și chiundu) Vino, vino, dragutiulu meu, dracutiulu meu, vino cu mine in cabinetulu meu secretu, unde inca n'a fostu fiantia infalibila, vino sà facemu planurile. . . . (pentru sine) I promitu unu stipendiú și a-poi am pace de elu unu tempu óre-care.

Cele-l-alte le scie deja lumea.

Colti de dinti,

Jupanulu Mari'a Sa *Nachi Pirt'a* hiresíulu fisolgabireu de la Buteni, alesu de atare numai d'in *gratia* . . . . este *fórsie* càtranitu, cà-lu dedera de golu. . . . .

Deci, ca sà-si *resbune*, (dreptu dovéda, cà nu voiesce a se indreptá) isí propuse și promise, cà in venitoriu va nisui, ca sà apara, càtu se póte mai tabajdicescu. . . . .

Este mai multu decâtu siguru déra, cà pentru acésta *recunoscintia*, éra-si va fi realesu — la pascile cailoru.

Limbele rele mai spunu și acea, cà jupanulu Mari'a Sa de unu tempu incepe a pedepsi aspru nati'a cu mulete banale, destinandu-le acele in folosulu spitalului infientandu, ca sà-lu laude domnii; — ma dílele trecute Mari'a Sa merse și pana a pedepsi unu *copilasíu*, pentru-cà, vedi Dómne, trecendu pe langa Mari'a Sa, nu l'a salutatu.

Mari'a Sa esecutá acea sentintia càtu a *sciutu* mai solgabireicescu, și a-nume, sentiendu-se vatematu pr'in nescienti'a betului copilu, dede porunca haiduciloru sà-lu caute in busunari de locu. — Pandurii au și aflatu la copilu 3, dí: trei cruceri v. a. capetati de la parinti, ca sà-si cumpere pene și papiru.

Acésta suma jupanulu Mari'a Sa, dreptu pocaintia, o jertfi pentru ajútarea fundului scólei nati. tractuali.

Inaintámu grozavu.

Gur'a Satului la congresulu d'in Sibíu.

— Confusiuni nationalnice și mintiuni adeverate. —

Pe legea mea ortodocso-catolica vi spunu, cà neci n'am fostu *candidatu*, neci n'am avutu *prospecte*, neci n'am fostu *alesu*, ca *multi* d'in *archidieceasa*, neci n'am fostu *arangeriu* la *balulu metropolicescu*, și totusi mi pare, cà eu-su celu mai confusu intre toti..

Nu-e mirare, cà vedeti, confusiunile natiunalnice adi sunt la ordinea dílei; precumu se vede toti bolimu de ele. . . pr'in urmare cauta sà te dai dupa peru. . . . .

Acést'a este déra caus'a, cà nu vi referai mai pe largu in rondulu trecut.

Dupa ce inse dedui de câte-va ori cu capulu de paretu, me mai limpedii și eu, deci me grabescu, ca sà suplinescu cele neamintite, cà pe semne și ast'a e in moda la noi, adeca sà referedi numai atunci, candu tóta lumea scie deja ce s'a ispravitu. . . . .

Hia! amu inaintatu. . . . Reportorii inca voru emancipare. . . . .

* * *

Asiè déra. déca dvóstra sciti deja tóte, mie nu-mi remane alt'a decâtu, sà vi spunu acele ce au retacutu cele-l-alte ortacé, adeca: mintiunile adeverate. . . . .

Da, unele d'in ortacele mele vi spusera adevveri mintiunóse, eu inse vi voiu spune, mintiuni adevverate. Fia care dupa chipsuiél'a sa. . . .

Vorb'a e déra, sà vi spunu cea ce nu v'am spusu.

Bine. Ascultati, respective, cetiti déra.

Momentele principali si demne de eternisatu fura cele consacrate pentru verificarea deputatiloru.

Unii d'in fratii ardeleni, (numire natiunalnica partidala) si cu acést'a ocaziune, (ca la tóte de unu tempu) dovedira càtu de multu intielegu . . . vream sà dicitu respectódia statutulu organicu. . . .

D'in siése-dieci de deputati d'in archidieceasa, abiè vr'o càti-va avura credentiunale de dai Dóme.

N'ai ce sà te faci, trebue sà aretàm la lume, cà si noi scimu a fi despoti, si cà si noi scimu interpretá statutulu, precumu ni place róua si mai mariloru nostri. —

Frá dragu a ceti actele de alegeri si protestele, adeca cà cumu amblá cutare si cutare protopopu d'in satu in satu, adunandu la voturi pentru fiulu seu, séu pentru celu candidatulu in biroulu metro. . . . .

Ei, dér ce nu face dlu protopopu in interesulu baserecei, mai alesu candu i se poruncesce dela Sibíu?

Voi'a poporului? Vorbe góle.

Astu-feliu déra, dupa statutulu organicu, pe-a-cí pe-a-cí, sà fia o confusiune natiunalnica, — norocu si lauda insc, celoru *interesati*, petrúsi de binele, fericirea si venitoriulu baserecei nóstre constitutiunali, cà fura atátu de isteti, încàtu se resolvira pana chiaru si a amenintiá, cà voru chiamá guvernulu magiaru intru ajutoriu, déca nu se va face pe placulu dloru. . . .

Fric'a-e mare domnu, deci verificàrile se facura cumu se facura. —

* * *

Candu tóta lumea congressualnica erá in cea mai mare confusiune de gróznici'a alegeriloru si a cortesieloru, vine cód'a confusiunei, adeca balulu metropolicescu, fore metropolitu.

Càti-va domnisoruti adeca — pe semne dupa multa svada si fremantatura, — se resolvire a improvisá unu balu.

Si ca sà faca ceva lucru mai de dai Dóme, defigu tienerea balului *inainte de a se alege metropolitu*, adeca candu erá confusiunea mai mare; si ca sà fia si mai cu forfoi, dnii arangeri uitara de invitàri. — Candu a-poi muculu ajunsu la degetu, atunci tiopu in cóce, tiopu in colo, care in càtreu la invitàri.

Sosindu ór'a balului, domnii arangeri se asiediaru frumosu fia-care intr'unu coltiu a salei (desulu de góla), ér' multi d'in cei ce audira cumu-va, cà-e balu, orbecau pe afore, nesciendu, pe unde sà intre, ne avendu si ne potandu prinde vr'unu arangeriu.

Incependu-se balulu dnii arangeri, ca mai pretutindene la baluri romanesci, traiau lume alba in bufetu. Ce erá deci de facutu, decàtu cà betranii, obo-siti de atâte conferintie, sà jóce continuu, nu cumu-va damele sà vendia petrengi. —

Atàt'a — si dóra pré multu — despre balu. —

Sà trecemu éra la cele serióse. . . . .

Alegandu-se Draguti'a, cartile, pr'in o deputatiune, se trimisera la Pute-a-pesce.

Se fúntilegu, cà *informatori* inca plebara cu cartile de-odata.

Deputatii se impresciara care încàtreu, ca sà se mai resbune.

Precumu se aude, guvernulu magiaru e in mare cornu de capra . . . . . deci ceru svatu de la Mironu Calugarulu. S. Sa dóra va si deslegá nodulu gordianu. . . . .

Asceptati déra, cà si eu asceptu.

TAXD'A SI MAND'A.

T. Auditu-ai, frate Manda, cà Bonts Dóme éra isi incepù vorbirea d'in diet'a Ungariei, barfindu contra romaniloru adevverati.

M. Dorere, am auditu. Se vede, cà dsa gandesce, cà déca romanii au *desaprobatu pasú gresiti a dsale*, a-cumu *nesmintitu trebue* sà paresésca terenulu natiunalu si sà se faca érasu unguru. séu celu pucínu sluga la Dirlóga.

T. Si totusi, vedi, unele diarie a domniloru, lu-poreclédia pre dsa de *köpenyeg-forgateu*, adeca, de omu eu duoi bani in trei pungi.

M. Dupa o astu-feliu de tienuta, neci cà merita altu-ceva. — Strainii inca sciu, ce pretiu au cei ce in totu anulu si-schimba principiiele.

T. Da óre pe dlu P. Cosm'a, ce l'a ajunsu, ca sà se faca „levelezó“-ulu fanfaroniloru dela „Hon“?

M. D'a-poi de siguru si dsa vrea sà apartiena celoru, carii afla mai conveniabilu a scrie si a desbate *cestiunile nóstre in diarie straine, desàtu a partini literatur'a romana; cà-ci, vedi, dupa conceptulu acelor'a, diaristii romani au detorinti'a a implé fci'a publicului totu ei, singuri si a suge d'in degetu, cà ce se intempla in provintia; ér' ei, sà discute cestiunile nóstre in diaristia straina.*

T. Ho! ho! nu te superá asà de tare, cà, vedi, dsa de siguru pentru acea scrie in diarie straine, ca sà ne cunósca domnii mai bine.

M. Vorbe góle, d'a-poi cà ne cunosecu ei bine, fórte bine, numai se facu cu naib'a, ca tiganulu d'in poveste. — A-poi déca noi lodamu notitia despre lucràrile domniloru si amu invetiatu limb'a loru cea dura, asiatica, pentru ce sà nu invetié si ei a nóstra cea dulce si sonora, ca sà póte ceti si *rsjárurile nóstre? Pentru ce totu noi lu ei? Pentru ce sà preferimu limb'a loru limbei nóstre natiunali?*

T. Mèi, Manda?

M. Ha!

T. Scii tu povestea lui *Cocosiulu rosú?*

M. Ba.

T. Eu nu dicitu, cà ba; ei te 'ntrebu, cà scii povestea lui *Cocosiulu-rosú?*

M. Du-te la . . . . . Brasíova, cà ti-a spusu a-cusi unu *Puscariu*.

T. A-poi ajute-i -- *Cocosiulu-rosú!*

M. Aminu!

Procesulu de pressa intentatu in contra lui
„Gur'a Satului“, respective in contra
 dlui **F. H. Longinu.**

Da, ca pana ce d'ia parte libertatea d'ia d'ia serbia, pr'in interpretarea ad literam, d'ia conventu in conventu, adeca pr'in interpretarea asie numita *grammatica*, ero unu cadru mai angustu, adeca este mai restrinsa, pana atunci de alt'a parte diariile glumetic, umoristice, privilegiate de a pote schimosi si a ascunde scopulu cugetoaru, pr'in interpretarea *logica*, s'a bucuratu si se bucura inca si azi de o libertate forte mare, potu dice de o libertate remarginita!

Si acesta libertate o aflamu chiar si la stramesii nostri in urmatoriulu proverbiu: „*multo licent stultis*“). *pictoribus, atque poetis!*“

Cu totu dreptulu, ca-ci cine ni pote spune cu tota positivitatea adeveratele intentiuni ale poetului, satiratorului, umoristului, ascunse in unele cuvinte, cari neci odata nu se potu interpreta ad literam? Cine pote sci, ce are elu la anima? . . .

Nime, dloru, nime, ca „*De internis non judicat pretor!*“
 Eta, dloru, poterea poesiei, a umorului, a glumei!

Er' satira, glum'a insasi este negatiunea unoru cunoscintie positive, adeca prezentarea ori publicarea acelor'a in figuri umoristice, caricature, ca acele a-poi sa resulte unu altu adeveru pozitivu.

Moral'a ei: ca sa sbiciuiasca relele, vitiurile, ce bantua si infectedia dreptatea si moralitatea.

Si in fine armele ei: avuti'a, elasticitatea, variationile limbii si jocurile de cuvinte.

Asie dera si diariile umoristice, glumetic, au unu astu-feliu de cuprinsu, dispunu de astu-feliu de arme si contienu o astu-feliu de morale.

In ele dera vomu pote afla glume, satire, istoricic, articlii petrocatori si de risu, der' calumnia neci odata; nu, pentru ca bas'a si expresiunile calumniei surtu seriose, intielesulu loru evidente si precisu.

Aceste insusiri inse se potu afla numai in diariile seriose.

Si chiaru d'in acestu naturelu a diarielor umoristice provine si acea, ca in contra loru abi'e se potu intent'a procese.

Miliarde de glume si satire esu la lumina pe calea publicitatii in press'a de adi, cari sbiciuiescu a-cumu un'a, a-cumu alt'a d'in slabitiunile omenesci; der' fiindu-ca acele se basedia pe diferite si variate jocuri de cuvinte, cui i-ar plesni pr'in minte, ca acele sa le sugrume si nedusi'esca cu processe, sub cuventu de calumnia, ori vetamare de onore?

Asie de exemplu sa luamu numai satira cea referitoria la ordulu iesuutiloru, carea s'a publicatu in multe diarie, carea se citedia necontentitu si carea suna:

„*Si cum Jesuitis. — non cum Jesu itis.*“

La acest'a satira unii voru dice: ho! acest'a este atientire si insamna: ca „deca veti asculta de iesuiti, — nu ve veti mantui, nu veti ved'e faci'a lui Domnedieu“; asie dera autoriulu acestei satire calumniedia pro cei ce apartienu ordulu iesuutiloru, ca si cumu acei'a nu aru corespunde chiamarei loru, si ca si cumu acei'a aru comite si aru propovedi asie fapte immorali, pr'in cari societatea omenesca s'ar osendi, ca sa se eschide d'in imperati'a lui Domnedieu.

*) Stultii la romanii cei vechi, precumu si la celelalte popore culte, au fostu umoristii, mai tardiu renuntiu nebuni de curte, cari precumu se scie erau totu omeni invetiati si de spirit, caror'a li era iertatu a dice ori si ce, ori si cui, si cari azi suntu supliniti pr'in redactori resp. diariile umoristice.

Pentru ce a-poi contra autoriulu, seu publicatoriulu acelu satire, conformu §§. 5, 10, 11 d'in legea de pressa, s'ar pote intent'a procesu de pressa.

Der' pana adi neci procurorulu, neci care-va d'in ordulu iesuutiloru nu si-a spartu capulu cu asie ceva.

Si forte intielescesce, ca-ci precumu scimur si poim: „*Si cum Jesuitis, non cum Jesu itis.*“, are si alta intielesu si a-nume ca: „deca veti ambla cu iesuitii, nu veti ambla cu insu-si Iesu Cristosa, adeca nu veti ambla cu insusi Domnedieu“.

Se intielege, ca-ci in fine si iesuitii suntu numai omeni, asie dera cine ambla cu omeni, nu ambla totu odata si cu insusi Domnedieu.

A-cuma dera sa vedemu, care d'intre aceste doue interpretatiuni controversate ar fi cea adeverata?

Oloru! Acest'a este unu conceptu relativu, aterna de la parere individuala, de la cumu o intielegemu.

Adeverata intentiune, la totu casulu, nu pote fi alt'a, decatu cea ce a cugetatu-o autoriulu.

Der' acela cugetu nu se pote explica si sci cu siguritate d'ia literele morte, nu, dloru, ca-ci nime nu pote sci si vede ce sa avutu elu la anima.

Repetu: „*De internis non judicat pretor!*“

Seu vi spunu unu altu casa, chiaru d'in vietii'a diariulu d'in cestiune, adeca a lui Gur'a Satului, si a-nume:

Acestu diariu, nainte de ast'a cu cati-va ani a publicatu o poesia relativu la ministru presied. de atunci dlu cont. Julia Andrásy.

In acea poesia intre altele obvine si epitetulu de „*puru de domnu*“. — Traducatori *neromani* aplicati pe atunci la presiedinti'a ministeriulu, in despartimentulu biroului de pressa, necunoscendu mai de aproape insusirile si jocurile de cuvinte a limbii romane, pasagiulu acel'a lu-tradusera — destulu de incorectu — d'in cuventu in cuventu, cu „*catiebu, catielandru de domnu*“ (uri kölyök). Guvernulu magiaru deci tienendu, ca acest'a ar fi o calumnia, publica poesia per estensum, firesce in traductiune magiara, si dupa ce s'ar fi reprodustu de tote diariile ung. mai insemnate, facu pasii cuvenintiosi pentru intentarea procesulu de pressa. —

Cu tote aceste inaltulu guvernulu dovedi si nitica tactica, ca adeca dubitandu in cunoscintiele limbistice a translatoriloru sei, nainte de a sari la lupta, se adresa chtra unii d'in omenii sei mai increditiu (romani firesce) intrebandu de dinsi insemnatatea expresiuniloru amintite. Canda a-poi acest'a i deslucira si i explica, ca cuventulu *puru*, pe langa tote, ca are mai multe intielesuri, standu singuru da, in limba romana insemna puiu de animalu, legatu inse cu cuventulu de domnu, insemna, puiu de domnu, domnisoruti, domnisoru, (urfi) — deci abdisse de a intent'a procesulu.

Dupa parere mea dera si dlu Koós a gresitu forte tare atunci, candu — ignorandu elementele fundamentali si privilegiate suferite cu umoru si buna dispusetiune spiritala a diarielor umoristice — i s'a parutu a descoperi si a afla articulu seriosu si calumnia serioasa intr'unu diariu umoristicu, ca-ci acel'a d'in capulu locului nu pote ave colore serioasa.

A-ici mi aducu a-minte de copilulu d'in poveste, care, voindu asi face nitica voia buna, esi in capulu satului, si incepu sa strige groznicu: *éca lupulu, éca lupulu!* candu a-poi satenii esira intru aperarea si mantuirea lui, inarmati cu securi, sepe si pari, se convinsera, ca lupulu nu-e ca in palma — si plane neci ca a fostu!

D'in tote aceste, dloru, se vede dera apriatu, ca eu neci ca am potutu sa calumniadu pre dlu acuatoriu cu calumnia serioasa si carea sa se pota interpreta ad literam, pentru-ca si cu am scrisu si am publicatu articulu meu in diariu umoristicu, in diariu glumeticu.

Deca asi fi avutu eu de cugetu sa calumniadu pre dlu acuatoriu, atunci de siguru o faceam intr'unu diariu seriosu.

In diariulu d'in cestiune inse cu atatu mai puicinu l'asi fi potutu calumnia, cu catu programulu acelui diariu chiar' asie eschide calumniile, precumu nu priimesce neci articlii de natura seriose. —

(Va urma.)